BEROEMDE VERHALEN IN BEELD

Cagliostro

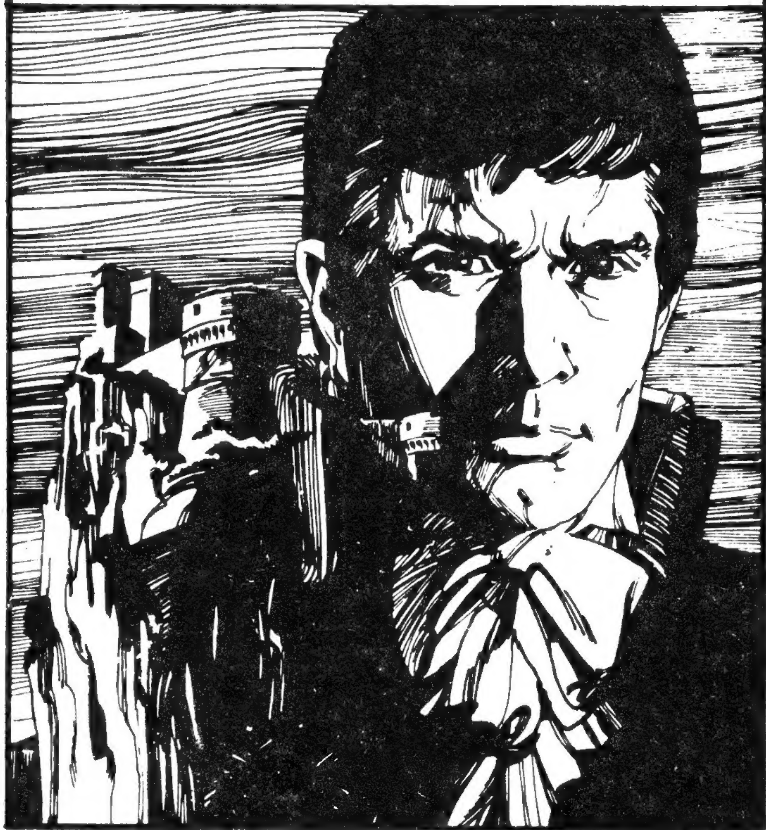

96 PAGINA'S IN BEELD

PRIJS ÉÉN GULDEN

CAGLIOSTRO

San Leo was het naargeestige pauselijke fort, waar Cagliostro gevangen zat. Sinds drie dagen was de graaf te prooi aan een onverklaarbare melancholie, alsof hij er met zijn gedachten niet bij was en op het punt stond te sterven, alsof zijn omgeving hem niet meer interesseerde....

Anael, Uriel, Gabriel, Michael, Rafael, Anabriel, Zadachiel.... Tetagramma-ton...

Steeds die woorden. Ik krijg er de ril-lingen van, alsof...

Tetagrammaton.... tetagrammaton !

Vlug, help ! Hij verdwijnt ! Dat licht...bij God...dat licht !

Wat heb je, idioot ?
Mijn ogen, commandant, mijn ogen...

Mijn hoofd, verdomme, helemaal jouw ogen niet. Ik wist het...

Hij is verdwenen, wanneer en zoals hij zelf wilde. Dat kost me mijn kop. Ze hadden naar me moeten luisteren....
Naar U moeten luisteren, commandant?

Je had hem moeten doden, zoals je hem hebt gefolterd. Dan had je je bevrijd van iemand, die je niet begreep...
Maar wie ben jij ?

Het is maar beter dat je dat nooit te weten komt. Nu moet je niet meer praten, maar dóén voor 't te laat is.

Niemand mag weten dat hij verdwenen is, anders verdwijnt ook zijn faam. Neem het lichaam van de cipier....

Om te sterven hoefde hij alleen maar het licht te zien
En wij hebben een lijk nodig. Pak hem op !

Ze zullen denken dat dit graaf Gagliostro is en men zal handelen zoals beschreven is, als deze stoffelijke resten ooit gevonden worden.

Als de waarheid bekend wordt zal jouw hoofd rollen. Niet alleen volgens de wetten van Rome, maar omdat ook ik je niet met rust zal laten
Ik zal gehoorzamen. Niemand komt het te weten

De angst zal iedereen het zwijgen opleggen, zoals de angst dat altijd doet. Mijn taak is af en de autoritei-ten zullen niet te klagen hebben...

Het symbool van zijn riten en alles wat er over was van zijn wijsheid is verbrand... maar iets is er nog over....

Dit !

EGYPTISCHE VRIJMETSELARIJ RITUEEL

Dit heeft Gagliostro geschreven om het waarom van zijn grootheid en zijn wonderen te verklaren.

CAGLIOSTRO !
Die stem. . waar
ben je ? Wil je je
nu soms op mij
wreken ?

Ik zal je
niet vervolgen
. . je zal ster-
ven.

..maar niet omdat ik je dood wil. Jouw uur heeft gewoon geslagen. Ik had je immers al zo vaak kunnen doden als ik dat gewild had ?

Er is een verschil tussen doden en het zien sterven.

Maar jij...ik zag het met eigen ogen, gaf leven en gezondheid. Daarom vraag ik je, ik, jouw vijand, om me te redden, in naam van...

In naam van wie ? Welke naam kan jij nog over je lippen krijgen ?

Toch niet de naam van God, die jouw hand en pen wapende om een onschuldige te wonden en te belasteren. Maar ik heb je al vergeven.

Genade.... Laat me leven, Cagliostro, laat me leven!

Er was niets duisters en sinisters in de stem van graaf Cagliostro. Een stem, waar je rustig naar kon luisteren, óók met de dood voor ogen: "U hebt me gekend als Josef Balsamo, maar mijn ware naam is Alexander, graaf Cagliostro. Ik wist dat ook niet tot op de dag dat ik, als 18-jarige, in het klooster Caltagirone....

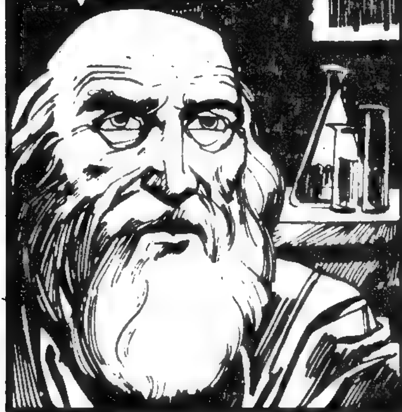

Wat zei U ? U weet toch dat ik Josef heet... Josef Balsamo...
Ik ga sterven, Alexander. Wees niet zo ongeduldig en luister...

Jij bent Alexander, graaf Cagliostro. Ik zal het je zo bewijzen, als ik je de papieren en het geld geef, dat jouw familie mij heeft toevertrouwd...

Alles zit hier in, jonge broeder. Maar ik ken je. Je bent al jaren bij me, voor je studie in de alchemie, astronomie, medicij-nen...

Mijn lot, vader Umile?

..en ik weet dat je die rijkdom zal besteden om de geheimen daarvan te doorgronden. Dat heb ik in je ogen gelezen en je lot...

"Zo stierf mijn eerste leer-
meester. In de documenten
die hij me naliet, las ik dat
ik graaf Cagliostro was, klein-
zoon van Gaston, benoemd
door Philips IV van Spanje. . . "

Een vrouwenstem...een roepende stem ! Ik heet niet Acharat, maar ik voel dat die stem mij roept !

ACHARAT !

Wie ben je?

Kom, Acharat... ik heb op je gewacht.

Vraag niet naar mijn naam. Die heb ik gekregen.

Wie je ook bent...

Sta mij toe dat ik je een schoonheid noem.

Het is inderdaad de schoonheid, die je overal in moet zoeken. Het schone dat je zal moeten veroveren en geven...Kom...

Je ziet me voor de eerste keer, maar ik zal altijd bij je zijn. Ik zal voor jou zwart en wit zijn...het goede en het kwade...

Ik zal vlees zijn als jij me zo zal kunnen maken. Ga nu die grot binnen, daar zal iemand je meer vertellen.

Ik moet haar terugvinden. Haar gelaat is als een spie-gel van alle kennis. Haar naast me te hebben zal mijn verovering zijn.

En je zál haar verove-ren, Acha-rat
Acharat? Alweer die naam...

Jouw naam is Acharat, graaf Cagliostro. En als ik jouw gedachten lees, verbaas je dan niet, want mijn naam is Althotas.
ALTHOTAS ?

Oh, meester, Uw naam zal mij moeten leiden. Ik las hem in mezelf en heb hem altijd gezocht...

Jij moest niet bij mij komen, maar ik bij jou, wanneer het moment dáár was. Het moment waarop jij de weg naar de waarheid moest zoeken.

"En ik hield niet meer op. Met mijn meester Althotas koos ik zee. Ons wachtte Egypte, met het eeuwige geheim van de sfynx, de pyramides en de sluier van Isis..."

Ben je hier misschien al eens geweest ? Hoor je niets om je heen ?

Ja, meester, kreten van soldaten en gehuil van priesteressen...

Ik zag de piramides opduiken, ik heb de sluier van Isis opgetild en het geheim van het leven ontdekt...

Ja, dat heb je allemaal gedaan.. en nog meer..

ik heb je teruggebracht naar waar je leefde en weer zal leven, ik ben je meester niet

Jij bent nu mijn meester en dat zal je van iedereen zijn. Je toekomst zal geen einde hebben

Meester, dat betekent...

Er zijn geen woorden voor. Mijn taak is ten einde. Ik moet je toch nog iets toevertrouwen...

Vaarwel, Althotas. En bedankt voor de waarheid, die veel duidelijk maakte.

ACHARAT !

ACHA-RAT !

JIJ?

Kom niet dichterbij. Hoor je de stemmen van Egypte en het geween van 't verleden?

Angstkreten, kreten die ik al gehoord heb.... Waar ben ik ?

"Het verleden keerde terug. Wezens en dingen, sinds duizenden jaren begraven, kwamen tot leven. Ik beleefde de hele tragedie...."

Ik ben onschendbaar en volgens de wil der goden, kan ik alleen haar schenden. Geef me mijn dolk.

Alstublieft, goddelijke.

Voor U, onzichtbare majesteit, is mijn bloed.

NEE !

Je zal leven... tot in eeuwigheid.

Herinner je je nu wat je gezien hebt

Ja, ik heb het gezien.en het tweemaal beleefd. Nu en duizenden jaren geleden.

Ga nu weg. Verlaat Egypte en stop nooit...we zullen elkaar weer ontmoeten.

..en dan kan niemand ons scheiden, graaf Cagliostro... Tot ziens.

"Ik verliet Egypte, waarvan ik eindelijk de grote geheimen begrepen had en bereikte Malta..."
Daar ontmoetten we elkaar voor de eerste maal. Ik moest je moordlustige hand tegenhouden, de wereldlijke macht, die moest treffen....
Ja, ik herinner het me..het was vreselijk.

"Ik zat temidden van hen, maar wist niet wat er ging gebeuren."

Broeders, U bent uit het Oosten en het Westen gekomen, omdat dit een grote dag is. Iemand die groter is dan wij allen, zal bij ons komen.

Veel groter ook dan uw meester, die nu tot U spreekt omdat hij dit grote werk moet uitvoeren.

Nu zal ik dat geheimzinnige wezen zien en ik zal het geheim van deze mannen ontdekken. Ze zweren samen tegen het gezang en het geloof....

HIER BEN IK, GROOTMEESTER van het ROZENKRUIS

Niet te geloven. Hij verscheen uit het niets, als een licht in de duisternis.

Wie ben je ?
Dat weet je. Ik ben Alexander, graaf Cagliostro.

Heb je echt een visioen gehad ? En in dat visioen zei ik je: Ik ben het heden, de toekomst en het verleden.

Sta me toe voor je te knielen.
Niet doen, grootmeester.

Want ik kom
U zeggen dat
van nu af aan
niemand meer zal
knielen. Ik zeg
U: de grote wraak
van de tempel
is voorbij.

De lelies zullen vallen en het volk zal opstaan. De vloek van Jacques de Molay, laatste grootmeester der tempelridders, wordt vervuld.

Het hoofd van de laatste Capet zal vallen
De koning... Een samenzwering tegen de koning !

Nee, nederige slaaf, dat kan jij niet begrijpen. We zweren niet samen tegen de koning...
Jij...jij kan mijn gedachten lezen.

Een verrader! Een leek ! Doodt hem !

STOP ! Het is niet onze taak om bloed te vergieten. Dat moet het volk doen. Hij mag niet sterven...

Zo heb ik tronen en valse profeten zien wankelen... ga naar je meesters en zeg ze dat het moment aangebroken is, dat ik de ketenen verbreek..

CAGLIOSTRO. Die man moeten we bestrijden, mijn superieuren moeten dat weten... Ik mag geen minuut verliezen.

Spreek, graaf Cagliostro, we zijn hier om naar U te luisteren...
Welnu dan, weet dat de wraak is beeindigd.

De laatste echo van het geschreeuw van Jacques de Molay, onrechtvaardig vermoord door Clemens V en Phi lip de Schone, is weggeebd...

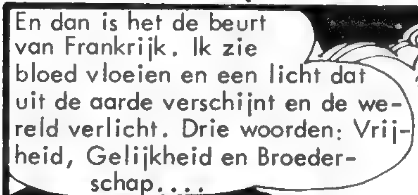
Ik sterf onschuldig..

..en nu is het de beurt van de laatste Capet, laatste afstammeling van Philip de Schone: Lodewijk van Frankrijk. Maar onze hand was er niet om te doden.

Onze plannen zijn voldoende. Over enkele jaren hebben ze aan de andere kant van de oceaan vrijheid.

En dan is het de beurt van Frankrijk. Ik zie bloed vloeien en een licht dat uit de aarde verschijnt en de wereld verlicht. Drie woorden: Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap....

Ik moet U verlaten, want ik heb nog een lange weg voor me.

Eer aan hem op wie wij gewacht hebben: graaf Cagliostro, onze grote heer !

"Na Malta ging ik naar Rome. Het was de belangrijkste periode uit mijn leven...."

Wat is er aan de hand ? Waarom stop je ?

Er is een grote menigte op de been. De mensen zijn bedroefd en huilen...

Een begrafenis. Wat dwingt me om te gaan kijken ?

Ik hoor een stem in mij die me te hulp schijnt te roepen..

Graaf Cagliostro...wat komt hij hier doen ?
Laat me binnen !

Wie bent U, edelman ? Kent U mijn dochter en bent U gekomen om afscheid van haar te ne-men?
Zij !

Je bent niet
dood, want
ik ben hier...
Je bent niet
dood, want ik
ben jouw
leven !

Mijn God... ze leeft ! Hij haar het leven teruggegeven !

Na wat ik gezien heb, zou ik bang voor hem moeten zijn, maar ik moet hem bevechten, en begin daar onmiddellijk mee.

Herken je me ?
Ja, Acharat ! Ja, Alexander, graaf Cagliostro... Ik heet...

Ik zal je Sefarina, gravin Cagliostro noemen.
Goed, heer.

Ze was dood en hij heeft haar tot leven gebracht.
Hij is een tovenaar !
Als hij doden kan opwekken, kan hij ook zieken genezen

Ik ben blind oh, tovenaar, laat me weer zien !
Ik ben kreupel, grote medicijnman, laat me weer lopen !

U hebt gevraagd om te zien....ZIE !

..en jij daar ! LOOP !

LICHT ! IK ZIE LICHT !
Mijn benen dragen me. Een nieuw leven wacht me...ik loop!

Ik wist dat je me bespionneerde, zoals ik ook al mijn lot kende. Ik ben naar je meesters gegaan...

Ja, en ik zou het nooit gedaan hebben.

Dat wezen is het grootste gevaar voor het geloof. Hij zal moeten zwijgen...

Ja, broeder zonder gezicht, ik geef jou daar de opdracht toe.

Hem doden ? En dan ? Dan maken we een martelaar van hem. Het volk zal klagen... de myte van Cagliostro zal ons voor eeuwig achtervolgen.

Heb je dan een ander voorstel ? Laat horen !

"Je kwam in mijn huis met je mannen om plannen te maken.."
Er zijn veel mensen en wat hier gebeurt zal straks overal bekend zijn: Cagliostro zal uitgelachen worden.

Genees me... ik kan niet lopen en ben gedoemd om te kruipen.
Geef me het licht in mijn ogen

Mogen je krachten terugkeren: je ogen weer zien en je benen sterk worden.

Toevallig loop ik, maar..ik heb altijd kunnen lopen !

En ik zie, omdat ik altijd goede ogen gehad heb.

Geloven jullie dat ? Welaan dan, als iemand wil weten wie ik werkelijk ben laat hem dan niet vergeten, dat ik inderdaad leven en gezondheid teruggeef...

Jij kon toch niet lopen ? Kruip dan nu. En mogen jouw ledematen lam worden...en jij die deed alsof je doof was, word doof !
Ik kan niet meer zien.. mijn God !

Genade, oh, genade !
Ik kan het niet aanzien. Dat wezen is te machtig !

Nu weten jullie wie jullie hebben gewantrouwd. Maar leer óók mijn edelmoedigheid kennen. Sta op en loop. Dat in jullie de kracht en het licht terugkeren !

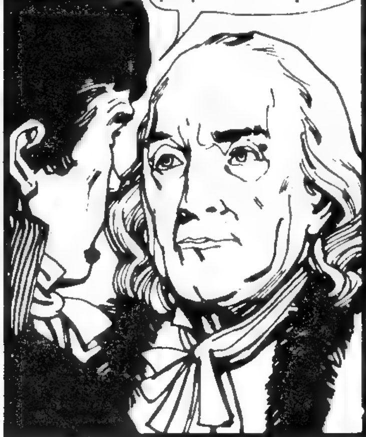

"Toen was het tijd Rome te verlaten. Ik zwierf door Europa, terwijl ik overal mijn kennis en macht verbreidde...."

"Ik deelde geld uit aan de armen, na ze verlost te hebben van hun smart. De ellende onder de volken was te groot.."

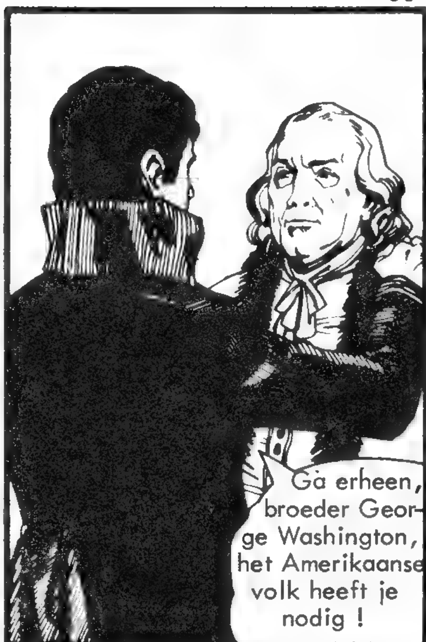

"En ik moest de waarheid verspreiden, terwijl ik met Serafina het terrein voor mijn grote werk effende....!"

"Door volgens de riten van de Egyptische vrijmetselarij tempels te bouwen en mensen te vormen voor het nieuwe tijdperk, dat wij moesten voorbereiden..."
Mijn werk hier is beeindigd, broeders. U kent uw opdracht en U kent mijn doel: Parijs ! Daar zullen we het vuur ontsteken !

Ook ik moet vertrekken.
Dat weet ik, broeder.

Ga naar de Amerikaanse broeder en verkondig hen mijn woord. Nog voor de Fransen zijn jullie vrij !

Broeder George Washington zal de zaak verdedigen, maar door je stem en hersenen zal jij niet zijn mindere zijn !

Ga erheen, broeder George Washington, het Amerikaanse volk heeft je nodig !

"Parijs. Mijn faam ging me vooruit. Het was een triomf, maar ik moest met mijn werk beginnen. Op een dag, in een huis dat ik bewoonde. . .

Alexander ! Hij is gekomen !

De kardinaal, prins van Rouaan. Ik verwachtte hem. Laat hem binnen en laat ons alleen, Sefarina.

Probeer mijn woorden te begrijpen. U, die interesse heeft in alchemie en occulte wetenschappen bent ziek, omdat U de waarheid niet kent.

Zoekt U niet naar de steen der Wijzen in de hoop dat die U in staat stelt gewoon metaal in goud te veranderen ?

Ja, dat geef ik toe en ik denk dat.

Maar U heeft niets aan woorden. Er is iets dat ik U wil laten zien, iets groots en ondoorgrondelijks, een van de grootste geheimen van de Rozenkruisers..

HOMUNCULUS.

Homunculus, de nietige mens..U schept een levend we-zen, geheel buiten de natuurwetten...U maakt geest, vlees en leven...

"Die man was overtuigd. Ik kon het lezen in zijn lot, dat nauw verbonden was met het mijne en dat van heel Frankrijk. Maar ik kon en wilde niets doen. Bepaalde dingen gebeuren toe-vallig."

Bent U gravin de la Motte?

Ja, kardi-naal, en ik breng U het goede bericht waar U op wachtte.

Ze zal U er eeuwig erkentelijk voor zijn. Niemand is machtiger dan hij, die het hart van de koningin beheerst.

Goed, ga uw gang, gravin.

Ik doe het in het diepste geheim.

Ik weet dat ik U kan vertrouwen, zoals men een gewezen minnares vertrouwt.

Minnaressen blijven geen vriendinnen, kardinaal. Dat collier zal van mij zijn. Wij weten al aan wie wij het in Engeland zullen verkopen

Wij zijn dan al ver weg als het schandaal losbarst... als dat al ooit gebeurt..en ik zal rijk zijn. De koningin weet hier niets van en dat blijft zo.

Gravin de la Motte !
CAGLIOSTRO !

Waarom trilt uw stem ? Bent U bang voor me, bang dat ik uw gedachten zal lezen ?
Ik ben voor niemand bang !

Maar ik ben bang voor hem...hij heeft iets dat me bang maakt. Hij weet alles, maar zwijgt en wacht af, zoals een spin..

"Het schandaal ontstond in de kapel van Versailles...het was op Hemelvaartsdag...."

Minister Breteuil vroeg me naar U toe te gaan..kan ik uwe majesteit van dienst zijn ?

Kom binnen, prins kardinaal. De koningin en ik willen met U over een bepaalde ketting spreken

Ik zei U al dat ik bedrogen ben, maar graaf Cagliostro is onschuldig...

Dat maakt de justitie dan wel uit. U zal naar de Bastille gebracht worden.

Waarom haat zij graaf Cagliostro zo ? Ook ik ben bang om zijn naam te noemen.

CALGIOSTRO ! Je blijft me overal achtervolgen! Overal zie ik jouw gezicht !

Dit is nog maar het begin, Oostenri jkse ! Wil je in deze spiegel je lot zien ?

Kijk dan, Oostenrijkse, je hoofd zal rollen, samen met het hoofd van Louis Capet, in de grote mand van de revolutie.

Ik laat me niet intimideren door jouw hersenschimmen. Nu jouw beeld in die spiegel verschijnt, is je lichaam al op weg naar de Bastille.

Ja, naar de Bastille.

"Mijn onschuld in de zaak van het collier werd bewezen. Ze lieten me 's nachts uit de Bastille, uit angst dat het volk uit vreugde zou opstaan tegen zijn vorsten...."

Niets werkt zo bevrijdend als het verlaten van de Bastille.

Ja, directeur, maar voor mij is het een dubbele troost, omdat ik hier ook moest komen.

'Ook die nacht stond de menigte op mij te wachten. Een woord van mij zou genoeg zijn geweest, maar het lot moest zijn loop hebben.'

"En ik verliet Frankrijk, bejubeld, nagewuifd en beweend door een land dat weer hoop had gekregen...."

Zijn we nu aan onze laatste reis begonnen, Alexander ?

Ja, mijn lieve Serafina...

In Parijs heb ik afscheid genomen van de broeders Marat, Robespierre, Guillotine...nu ga ik de Engelse broeders groeten

Daarna de Italiaanse. Italië wacht op me, Serafina !

Rome. De stad die ons voor eeuwig zal scheiden.
De stad van mijn Calvarië. Daar hebben de vijanden van de vrijheid zich genesteld...

Wist jij dat ?

Ja en ik wist dat het jouw werk was. Jij hebt je nooit overgegeven, jij bedacht dit bedrog.

"Twee ellendelingen, die zich leenden voor jouw spel, om mijn naam te bezoedelen en de beschuldigingen voor mijn arrestatie voor te bereiden...."
Hier, koop het elixer voor een lang leven van Cagliostro. U zult gezond en blijvend gelukkig zijn.

Vervloekt, dat is smerig water ! Jij bent een vuile bedrieger!
Bedrieger ! Vuile bedrieger! Zo moet iedereen de graaf Caglios-tro gaan noemen !

U zult dit klooster niet meer verlaten, gravin Cagliostro. Uw lot en dat van uw man is beslist.

Idioot ! Je denkt toch niet dat er ook maar iets gebeurt, er ook maar een blad beweegt . .

Serafina verdween en Lorenza Feliciani verscheen ten tonele...de valse gravin Cagliostro, die aan de inquisitie de echte graaf zal verraden.

De rest weet je, omdat jij die samenzwering smeedde om mijn lieve Serafina te schaken.
Ja.

Nu ging alles snel, want de bazen hadden haast, men moest handelen. Ik had alles voorbereid.

U zult dit klooster niet meer verlaten, gravin Cagliostro. Uw lot en dat van uw man is beslist.

Idioot ! Je denkt toch niet dat er ook maar iets gebeurt, er ook maar een blad beweegt . .

Nu Cagliostro op de valse aangifte van zijn vrouw gevangen zit, moet het proces legaal verschijnen...en de beschuldigde is een arme dwaas.

Hoe is dát mogelijk ?

Door Cagliostro nooit uit de Engelenburcht te laten. Voor de rechters zal de valse Cagliostro verschijnen, de man die me al jaren hielp zijn naam te bezoedelen.

Wij zullen ze tegenhouden. Na het proces moeten we de valse graaf doden en de echte graaf wegbrengen, waar niemand hem ooit kan bereiken: naar het fort San Leo, de onneembare vesting.

En waarom niet de dood?
Een vraag, die ik niet verwachtte. Als het mogelijk was geweest hem te doden zou ik 't dan niet gedaan hebben ?

Maar hij kent de geheimen van leven en dood en heeft er de beschikking over. Als hij veroordeeld wordt, hoeft hij nog niet gedood te worden.

U weet, een mensenhand kan hem niet doden. We moeten hem tot levenslang veroordelen, ook al kan ik U nu al zeggen dat hij uit de gevangenis komt als hij dat graag zou willen.

Ja... ja...

Maar ze wilden andere leugens, andere papieren en valse brieven...

Omdat het niet genoeg was: brieven, gedenkschriften, pamfletten, andere paperassen..alles hebben we moeten voorbereiden.

..en bijna was alles nog mislukt ook, toen die gek probeerde te vluchten. We hebben hem gepakt en gedood terwijl jij..!

"Terwijl ik in de ketenen van San Leo geslagen werd. Jij hebt me noöit uit het oog verloren, omdat je bang was dat ik vluchtte...."

"Je bent nog heel wat jaren doorgegaan met je achtervolgingen. Uit San Leo stuurde je andere valse documenten, zaaide je angst en terroriseerde je de doodsbange cipiers..."

Toen ben je verdwenen. En nu ben ik hier. De stilte van San Leo is gunstig voor de myte van graaf Cagliostro..

..maar nu...wat zal er nu gebeuren ?
Niets!

Wat ik doen moest heb ik gedaan. De vonk die ik heb doen ontstaan, heeft de oude en nieuwe wereld in brand gezet. De strijd is begonnen !

Niemand zal het ooit mogen lezen.

AAHH !

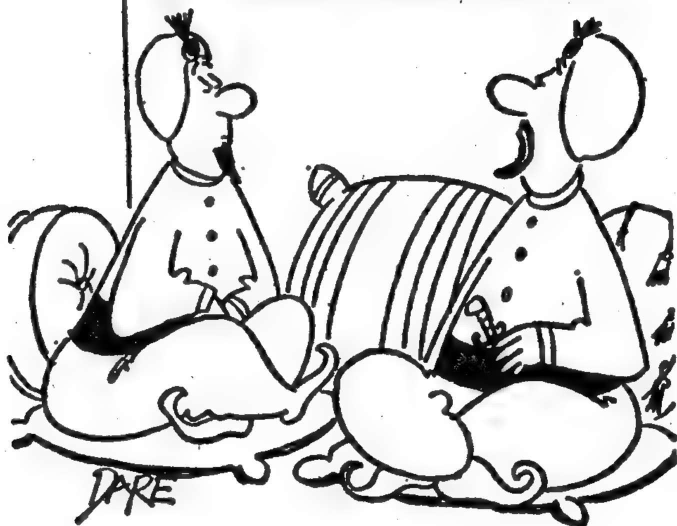
Sterven...sterven als men het licht ziet, als het licht steekt en doodt...

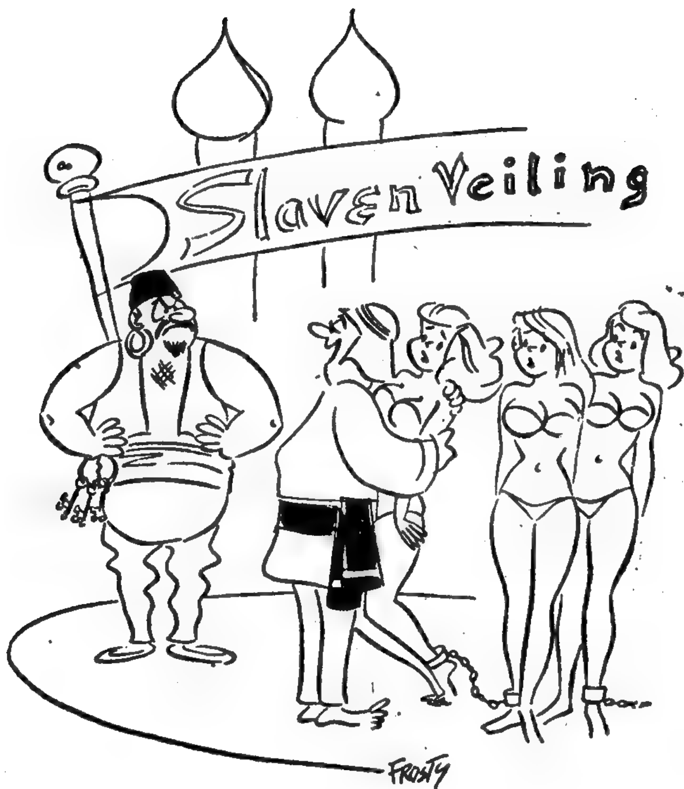
"Jullie vertellen het nu zo en het lijkt jullie helder als de zon, maar wie erbij was beleefde het op een andere manier."

J. W. Goethe

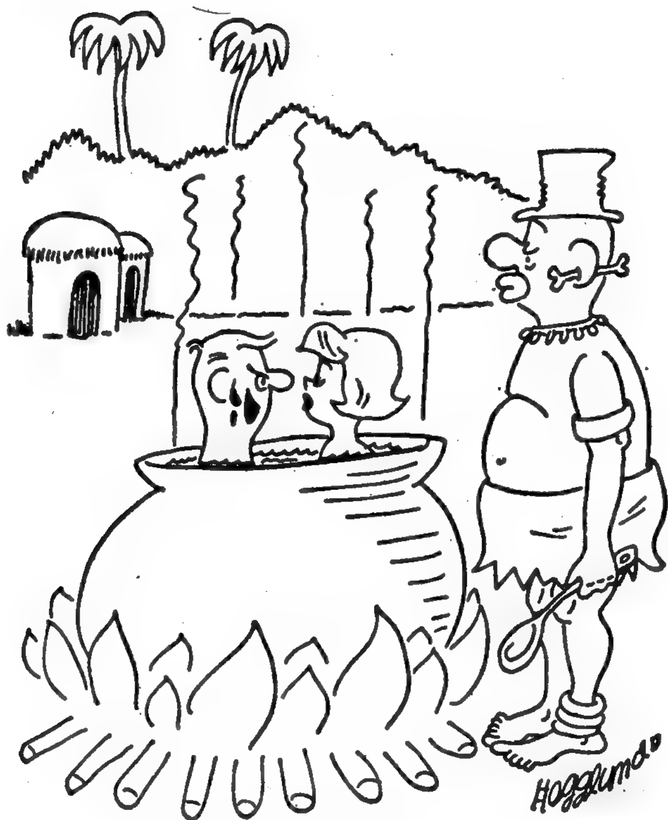
FINE

Ik merk nu toch dat ik ouder begin te worden. Het is vandaag al vrijdag en ik ben pas tot Tanya gekomen.

Het is vandaag alleen „kijkdag".

Wil ik vragen of hij even de andere kant opkijkt?

Mijn tekening is nog niet klaar. Kan ik het model vanavond mee naar huis nemen?

Een heel origineel costuum!